Genel Müdürlük merkezde Ankara, İstanbul, İzmir, Trabzon, Antalya, Adana ve Erzurum olmak üzere yedi ilde teşkilatlanmıştır. Yurt dışında ise hizmetlerini yirmi iki basın müşavirliği ve basın ataşeliği kanalıyla yürütmektedir.

Genel Müdürlük, her gün, Türkçe ve dokuz yabancı dilde yayın yapan on iki yabancı radyonun yaklaşık kırk bir yayınını dinlemekte, kaydetmekte. Beş yerli, on sekiz yabancı haber ajansı, büyük elçilikler, basın müşavirlikleri ve İnternet aracılığıyla elde edilen haberleri sürekli takip etmektedir. Yabancı televizyonları izlemeye yönelik çalışmalar da başlatılmıştır.

Genel Müdürlük, günlük, haftalık, aylık ve yıllık değerlendirme bültenleriyle özel bültenler yayınlamakta ve devlet makamlarına yıllık ortalama 24 bin ila 25 bin haber iletmektedir. Türkçe ve İngilizce, süreli ve süresiz yayınlarla ülkemizin tanıtılması yönünde hizmet etmektedir. Ayrıca, Almanca yayınlara da başlamıştır. Değişik illerimizde "yerel medya eğitimi seminerleri" adı altında seminerler yapmakta ve böylece yerel basına, Anadolu basınına da gerekli hizmetleri götürmeye gayret etmektedir.

Tabii elbette ki, yüzyılımız bir bilgi toplumudur. Eğer medya olmasaydı bu bilgileri hiçbir yere aktaramazdık ve bu bilgiler çıktığı yerde lokal olarak kalırdı. Medya aracılığıyla bilgiler anında dünyanın her yerine ulaştırılabilmektedir. Bu ise ancak güçlü bir kurumla gerçekleştirilebilir. Bu bakımdan Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü değişik binalarda hizmet vermektedir. Halbuki bunların bugünkü modern çağa yakışır bir şekilde bir binaya kavuşmaları hizmetleri yürütebilmeleri açısından önemlidir.

Yine, yüzyılımız bir iletişim çağıdır. İletişim ise, çok bilgili, özel olarak yetiştirilmiş elemanlar vasıtasıyla yürütülebilir. Bu bakımdan da Basın-Yayın ve Enformasyon Genel Müdürlüğünde çalışan bu kıymetli kişilerin en azından kendi meslektaşlarına yakın bir ücrete kavuşturulmaları gerekir. Zira, marifet iltifata tabidir, unutmayalım.

Burada sözlerimi bitirmeden önce, basın konusunda Türkiye'de özgürlüklerin olmadığı konusu biraz önce ifade edildi. Oysa, Resmî Gazete 26 Haziran 2004'te yayınlanan Kanun, 5187 sayılı Kanun, madde 1: "Bu Kanunun amacı, basın özgürlüğünü ve bu özgürlüğün kullanımını düzenlemektir."

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN – Sayın Sanay, konuşmanızı tamamlar mısınız.

Buyurun efendim.

EYYÜP SANAY (Devamla) – "Madde 3: Basın özgürdür. Bu özgürlük; bilgi edinme, yayma, eleştirme, yorumlama ve eser yaratma haklarını içerir." Ancak, basın, kitlelere ulaştığı için onun sorumluluğunu üzerinde taşımak da durumundadır. Eğer bu sorumluluğu taşıyamıyor ise, o zaman pek çok insanın haklarına tecavüz etmiş olur. Bilhassa kişisel hakların ön planda tutulması gerekir.

Zaman zaman bir basında, yayın organlarında bu kişi haklarının ihlal edildiğini görüyoruz. Şu anda, bildiğim kadarıyla, basın suçunda cezaevlerimizde mevkuf bulunan kimse yoktur. Ancak, basının dışında, basın kanallarını kullanarak işlenen birtakım suçlar varsa, o, Türk Ceza Kanunu'na göre işlenmiş olan suçlardır.

Ben, bu bütçenin, kurumumuza, ülkemize hayırlı olmasını diliyor, bir kere daha yüce heyetinizi saygıyla ve muhabbetle selamlıyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN – Teşekkür ediyorum Sayın Sanay.

AK Parti Grubu adına, Bartın Milletvekili Hacı İbrahim Kabarık.

Buyurun Sayın Kabarık. (AK Parti sıralarından alkışlar)

AK PARTİ GRUBU ADINA HACI İBRAHİM KABARIK (Bartın) – Sayın Başkan, sayın milletvekilleri; 2007 Yılı Merkezî Yönetim Bütçe Kanunu Tasarısı'nın Sosyal Yardımlaşma ve Daya-